

I TOTO S BIBLÍ SOUVISÍ

- 1 Který slavný malíř zachytil večeři Páně, událost popsanou v Matoušově evangeliu (26: 20–29)
- 2 Co znamená zkratka „A.D“?
- 3 Který významný barokní skladatel je autorem oratoria „Mesiáš“?
- 4 Který římský generál, pozdější císař, dobyl a zničil Jeruzalém v roce 70 po Kristu?
- 5 Který náš skladatel je autorem „Biblických písní“, ve kterých je zhudebněno 10 Žalmů?
- 6 Jeden překlad německé Bible je dílem jediného muže. Kdo to byl?
- 7 Na světě je prý pouze jeden pomník věnovaný knize. Která kniha to je a kde pomník stojí?
- 8 Na obrazech znázorňujících ukřižování Ježíše Krista někteří umělci umístili nad Ježíšovu hlavu tabulku s nápisem I.N.R.I. – co tato zkratka znamená?
- 9 Známa dvojice Voskovec a Werich v písni na melodii Jaroslava Ježka zpívají o události popsané ve Starém zákoně – 1 Samuel; 17.kapitola. Která píseň to je?
- 10 Ve Florencii je socha muže, který patří mezi největší osobnosti Starého zákona. Koho zobrazuje a který umělec ji vytvořil?
- 11 Při hlubším zájmu o Bibli se setkáme s pojmem „tetragram“. Co znamená?
- 12 Co se označuje výrazem „Pentateuch“?
- 13 Který hudební skladatel je autorem oratoria, napsaného na námět první kapitoly Bible?
- 14 Ve kterém českém klášteře se nejdéle používal staroslovanský překlad Bible, který vytvořili Konstantin a Metoděj?
- 15 Co se skrývá pod slovem „Kumrán“?

1 - Leonardo da Vinci (1452–1519) – Poslední večeře **2** - Anno Domini (Léta Páně = po Kristu) **3** - Georg Friedrich Händel (1685–1759) **4** - Titus **5** - Antonín Dvořák (1841–1904) **6** - Martin Luther (1483–1546) **7** - pomník Bible kralické v Kralicích nad Oslavou **8** - je to zkratka slov: „Jesus Nazarenus Rex Iudaeorum“ - nápis, který na kříž podle římského zvyku umístil Pilát. (Mt 27,37: Ježíš Nazaretský, král židovský) **9** - David a Goliáš **10** - David – jeho autem je Michelangelo Buonarroti (1475–1564) **11** - je to označení čtyř hebrejských souhlásek – JHVH, které představují nevyslovitelné jméno Boha. Židé při hlasitém předčítání Písma a při modlitbách nahrazují tento výraz slovem Adonáj („můj Pán – Hospodin) nebo „ha-Šém“ (jméno), **12** - je to název, kterým řečtí překladatelé označili prvních pět knih Bible (doslova: „Kniha v pěti svitcích“ - Židé tyto knihy nazývají „Tóra“ (Zákon) **13** - Joseph Haydn (1732–1809) – „Stvoření“ **14** - V sázavském klášteře – až do 11.století **15** - je to název pozůstatků sídliště mnišské komunity u Mrtvého moře z 2. stol. př. Kr. až 1. stol. po Kr. v nedalekých jeskyních byl v roce 1947 objeven velký počet starozákonních rukopisů (kromě knihy Ester), nejvýznamnější je nález rukopisu celé knihy proroka Izajáše

HŘIVNA

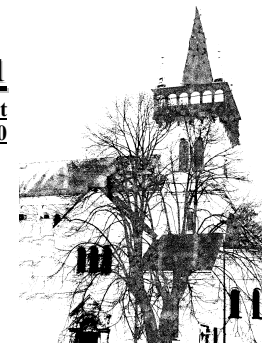
říjen 2011

11 / 20

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 3.10.2011 do 16.10.2011

den	hod.	úmysl	100
03.10.	pondělí	-----	
04.10.	úterý	Památka sv Františka z Assisi	
		KA 18:00 na úmysl dárce	
05.10.	středa	KA 8:00 za † Františka Tomička, manželku, rodiče a sourozence	
06.10.	čtvrtek	-----	
07.10.	pátek	KO 18:00 za † Jana Čamaje	
08.10.	sobota	KK 18:00 za živou rodinu	
09.10.	neděle	28. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
		KO 8:30 za † Františka a Annu Stránských	
		TT 10:00 za Františka Prokúpku a syna s manželkou, za † Františka Prokúpku a manželku z Tatobit	
10.10.	pondělí	-----	
11.10.	úterý	KA 16:30 <i>dětská bohoslužba</i>	
		KA 18:00 za † Anastázii	
12.10.	středa	KA 8:00 za † Jana	
		TT 17:00 za † Urbana	
13.10.	čtvrtek	KA 8:00 za rodinu Petra Krajčoviecha	
14.10.	pátek	KO 18:00 za zdraví a Boží požehnání pro Marii Podobovou	
15.10.	sobota	Památka sv. Terezie od Ježíše	
		DD 13:30 za † Filoménu	
		KO 18:00 za živé a † z rodů a duše v očistci	
16.10.	neděle	29. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
		KO 8:30 za Hedviku Fabiánkovou a manžela, za † Miladu Patkovou, manžela a živé a † členy rodiny	
		TT 10:00 za Josefa Šírka a rodiče	
		CH 15:00 na úmysl dárce	

pátek 7.10. první pátek v měsíci - Svátost smíření v kostele od 16:00

neděle 9.10. při bohoslužbách se uskuteční sbírka na charitu

O víkendu 15.-16.10. nás opět navštíví naši přátelé z holandského Driebergenu. Po nedělní bohoslužbě v 8:30 bychom se s nimi setkali na faře.

FRANTIŠEK Z ASSISI (4.10.)

Vlastním jménem Giovanni Battista Bernardone), zvaný někdy též sv. František Serafinský, (* 5. červenec 1182 – † 3. říjen 1226).

Jeho otec, Pietro Bernardone, byl bohatý obchodník s látkami, matka pocházela z Francie, patrně z Provence. Při křtu dostal jméno Giovanni (Jan). Protože od matky uměl francouzsky, dali mu kamarádi přezdívku malý Francouzek (Francesco). Toto jméno později použil jako své jméno v řádu.

V roce 1201 se zúčastnil výpravy proti Perugii. Assisi však bylo poraženo a František strávil celý rok v zajetí, než byl dojednán mír a zajatci propuštěni.

V průběhu vojenského tažení a nemoci měl František četné sny a vidění, ve kterých mu Bůh sdělil, že jeho posláním bude chudoba a služba Ježíši Kristu. V mladickém nadšení se rozhodl vykonat pouť do Říma. Tam jej však čekalo obrovské zklamání nad bohatstvím církve a chudobou lidí. Zahodil peníze, vyměnil si oděv s nejbližším žebrákem a žebral u vchodu do baziliky. Po této příhodě putoval po kraji, pomáhal chudým, rozdával svůj majetek, až otci došla trpělivost a vydědil ho.

V té době se okolo něj shromáždili první žáci. V roce 1209 František sepsal jednoduchá řeholní pravidla a vydal se do Říma k papeži Inocencovi III. Ten zprvu jejich schválení odmítl, ale posléze je přece schválil a tak umožnil vznik Řádu menších bratří. Doplňenou řeholi pak potvrdil papež Honorius III.

Je pochopitelné, že hlásání absolutní chudoby nebylo ani v té době nikterak populární a lidé se zrovna na jeho kázání nehrnuli. Odtud pochází známá legenda, že když nenalezl posluchače mezi lidmi, odešel do lesa a kázal lesní zvířím, která mu pozorně naslouchala.

Nicméně postupně jeho příznivců a následovníků přibývalo. V roce 1212 projevila zájem o následování Františka první žena, Klára.

František toužil hlásat slovo boží po celém světě a nabádal k tomu i své následovníky. Stal se tak vlastně zakladatelem organizované misijní činnosti.

Jeho fyzický stav se neustále zhoršoval. Podle legendy se 17. září 1224 na jeho těle objevila stigmata, na sklonku života i oslepl. Zemřel 3. října 1226 v kapli Porciunkule, vzdálené asi 4 km od Assisi.

VDĚČNOST NÁM POSKYTUJE RADOST

Vděčnost mi otvírá oči, abych dokázal vidět vlastní hodnotu. Není totiž vždy snadné být vděčný sám za sebe. Často v nás totiž vězí až příliš hluboko sklon k sebeodmítání. Rádi bychom měli jiné tělo, jiné nadání, jiné možnosti. Začneme-li ale pošilhávat po tom, co nemáme, nedokážeme samozřejmě děkovat za to, co nám bylo darováno.

Vděčnost vyžaduje zároveň i schopnost rozloučit se s vlastními iluzemi o tom, jaký bych měl být. Teprve pak dokážu děkovat za svůj způsob myšlení, za to, co prožívám, za své tělo, které možná neodpovídá ideálu krásy, ale v němž moje duše ráda přebývá.

Vděčnost proměňuje život člověka. Jakmile totiž někdo začne děkovat, začne hledět na život novými očima. Albert Schweitzer radí: „*Cítíš-li se slabý, malátný a nešťastný, začni děkovat a hned se ti povede líp.*“ Hledím-li totiž na svůj život s vděčností, temnoty se rozjasní a hořkost dostane jinou chuť. Vděčnost mě chrání před malomyslností

a zahořklostí. Přibližuje k Bohu.

O „veselém“ svatém Filipu Nerim se traduje, že měl ve zvyku modlit se následující večerní modlitbu: „*Pane, děkuji ti, že dnes věci neproběhly tak, jak jsem si přál já, ale tak, jak jsi to chtěl ty.*“ Kdo se v takovém postoji dokáže podívat na uplynulý den, nehněvá se, ale všechno prožité v sobě proměňuje ve zdroj radosti a pokoje.

Vděčnost nám otvírá oči, učí úctě, tvoří vztahy, zbavuje smutku, naplňuje úžasem a radostí. Vděčnost je cestou k vnitřnímu pokoji. Vděčnost je cestou k uzdravení lidí kolem mě a poskytuje lásce trvanlivost a svěžest.

Kdo se umí spokojit s tím co má, je velmi bohatý.

Nic jsme si totiž na svět nepřinesli a také si nic nemůžeme odnést.

Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím.

(1 Tim 6,6-8)

Když jeden z deseti uzdravených zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl Ježíšovi k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Ježíš na to řekl:

„Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

(Lk 17,11-19)

(www.vira.cz)

JAK ŽÍT KŘESŤANSTVÍ V GLOBALIZOVANÉM SVĚTĚ?

Vzdálenosti se zkracují, máme možnost obdržet informace v reálném čase skoro z každého místa planety. Vzrůstá vzájemná závislost mezi různými oblastmi světa. Tyto skutečnosti nám dávají poznat bolest v každé, i v té nejdolejší části světa. Války, humanitární katastrofy, přírodní pohromy, které zasahují vzdálené národy. Jak odpovědět solidárně a s účastí?

Když hledíme na svět, je důležité prvenství srdce. Srdce znepokojuje politiku. Srdce plodí fantazii, kterou politika tak často potřebuje. Křesťané mají žít především srdcem. Neexistuje řešení na všechno. Ale nesmíme se uzavírat jen proto, že teď není po ruce řešení. Láska znepokojuje a připomíná. Vidět v druhých bratry - to je způsob, jak žít v globalizovaném světě.

V bratrství je moudrost, která pomáhá vidět dál, než kam dosahá nesmyslná nenávisť a odpor. Bratrství nedělá křesťany bezelstnějšími. A dělá-li je takovými, obvykle se stanou bystřejšími a mají větší rozhled, takže jsou moudřejší. Athenagoras, patriarcha, který žil uprostřed etnických, nacionalistických i náboženských konfliktů, napsal na konci svého života:

„Všechny národy jsou dobré, všechny rasy ... Já patřím ke všem národům. Kvasem lidské jednoty musí být křesťanská jednota. Sjednocení lidstva je současně výrazem i hledáním naší dokonalé jednoty v Kristu. V Kristu jsme si všichni navzájem údy. Já patřím všem církvím: nebo spíše existuje jedna jediná církev, církev Kristova. Je jediná teologie: zvěst o zmrtvýchvstalém Kristu, který nás křtí a dává nám sílu milovat.

My křesťané se nesmíme ničeho bát. Nemáme co žádat, nemáme co požadovat, ale máme svědčit, že život má smysl, že život je nesmírný, že se otvírá věčnosti. Protože Bůh existuje je naším přitelem.“

(Zpracováno podle knihy: Andrea Riccardiho: Bůh nemá strach)